

هاتبیتتهوه.

هاتنهکهکم دینمهوه:

"هەر نهبئ ئەو کۆلان و دەشتودەرە بەسەر دەکهمهوه که پوژانی مندالی خۆمم بێر دههینیتتهوه، دەبا سهرتیکی کارێزه وشکەش بدم، که دنیا یهک بیرهوه ریم له قهراغیدا بهجی ههیشتهوه."

جاران ئاوێکی زولالی ئەم کارێزه وشکه "نازانم بۆ ئەو ناوهیان لێ ناوه" ئەم دهشتهی ناوهدان کردبووهوه.

له دوورهوه تارما یهکم لهسەر کارێزه که بینی، که نزیک بوومهوه ناسیمهوه. هەر یهک دوو ههنگاوێکم مابوو بیهگهمی، وهک چاوه رپی منی بیت:

"ئهری تۆش وهک من که ئەم کۆترانه دهچنه ئاسمان و بال به یه کدا ددهن و تهقله لێ ددهن، ههست به خوشی دهکهیت؟ هه ناسهت سوار ده بیت؟"

که دهچنه ئاسمان، لهو ئاسمانه رادهوستن، هه ناسهت سوار ده بیت، لاجانگم پل ددات، دلم ترپه ترپی پی دهکه ویت، سهرم سوو دهخوات، ههست دهکهم وا منیش پیم له زهوی ده پریت و خه ریکه منیش بفرم، که قسه دهکات ته ماشای من ناکات، چاوی له کۆتره کانه، ده مه ویت منیش پرۆم لهو بانهوه، لهو ئاسمانه، ته ماشای ریگاکان بکهم بزانی بۆ نه هاتنهوه، کۆتره کان ده لێن ئیمه دهچین خه لکی ئاوا یسه که ده بینین و ده گه رپینهوه، کۆتره کان ده لێن گه لێ دوورن.

وتم: "سه رده مانیک منیش وهک تۆ فرینی کۆتره کان ئەو ههسته یان پی ده به خشییم، به لام ئیستا نا."

"هەر وهک منت لێ دههات؟"
"کتومت وهک تۆ، به لام ته نیا بۆ کۆتر نا، فرینی په ره سیلکه و تیتله کناچه و پاساری کلک ته قینهش ئەو ههسته دا یده گرتم."

"نا، کاکه، ئەوانه وهک کۆتر نین، که ده پوون ناگه رپنهوه و قه تیش هه والی خوشیان بۆ نه هیناوم."

که میک بئ دهنگ بوو، بیری رویشته، دوا جار وتی:
"ئەوانه ی تۆ ناوت هینان، وهک گولله به سه ر سه رتا تیده په رن، کۆتره کان، لهو بانه رادهوستن ته ماشای دوور دهکن، دوور دوور ئیمه نایبینین."
پیکه نیم، وتم ناوت چییه؟
"حه سه ن."

زانیم کوری کییه، حه سه ن، ده، دوا زده سالان بوو، خیزانه که یان له گه ل خه لکی گونده که دا سه رگوم کران،

به لام ئەم ئیواره یهش، دوا ی ئەوه نده ساله، هه مدیس ئیواره یه کی درهنگ له ده رگا درا، به هه مان ریتمی ده رگا لیدانه که ی ئەو ئیواره یه ی زوو، ئەم جار ه یان چاوی له چاوم بری، موکرت پرسی: ئهری لوقمان بۆ نه هاتنهوه؟! زۆری پی چوو سو رخی نییه!!!

ئەم جار ه یان نه مگوت نازانم، خو شم نازانم بۆ وام کرد... وتم به لێ، هاتوو ته وه، له م دیوه وه ده رگا که م ترا زاند تا بیته ژوو ره وه، که میخ وه ستا، دوو دل بوو، تا ویستی بگه رپته وه، که میکی تر وه ستا، له پر هاته ژوو ره وه، به لام شپه رزیی و په شو کاوی پیوه دیار بوو، ئیستا بانگی ده که م من ئەم وازییه ی بۆ له گه لدا ده که م! ریگام پیشان دا، له قه راغی قه نه فه که دانیشته وهک خوی بۆ هه لاتن ناماده کرد بیت وا بوو، بۆ هیتور کرد نه وه ی وتم: "چی ده خو بیتته وه؟" "ناو"

بادیه ئاوم بۆ هینا، به دهستی له رزۆکه وه مژگی له ئاوه که دا، چاوی به ژوو ره که دا ده گتیا، له شته کانی ناو ژوو ره که و تابلۆی قه د دیواره کان ورد ده بووه وه، له پر وتی: ژوو ره که ت وهک جارن نییه، گۆراوه!

پرسیاری دایکی کرد، وتم ئەویش لیتره نییه، دووره. وتی: باشه لوقمان له کو تیه بۆ نایهت؟! وتم: لهو بانه خه وتوو... که میکی که به ئاگا دیت.

وتی: ماندوو، با بخه ویت، پیی بلتی دایکت چاوه ریت دهکات، هه ستاو گورج له ژوو ره که ده رچوو، پییدا رانه ده گه یشتم تا ده رگا که ی بۆ بکه مه وه. حه وشه تاریک بوو، گویم له پیوه دانی ده رگا که بوو.

سه ردانیکی کارێزه وشکه

ئەم جار ه ش تاسه ی ئەو خواره هه لیگرتم، نیوه رۆیه کی درهنگ گه یشتمه پایین ئەو ئاوا ییه ی سه رده می مندالییم تیدا به سه ر برد:

هیشته چۆله، بۆ خانوو ره وخوا وه کانی ئەم بهر و ئەو بهری ریگاکه ده مروانی، له بهر خو مه وه ئاوم گوت، وهک زه له زه ل و دهنگه ده نگیکم بهر گوئی کهوت:
"دیاره هه ندیک له مالان گه راونه ته وه..."

له خو م ده پرسم، ئەوه بۆ ئەوه نده تاسه ی ئەم ده شته کاکي به کاکیه ده که م؟ هەر خو م پاساو بۆ ماندوو بوون و

